

Şehit Anası

Düşman, yurdu yakıp yıkmış
Vatanı, bir hüznün kaplamış

Köyler şehirler viran olmuş
Bağlar bahçeler tarumar olmuş

Dağın yamacında bir kağrı gıcirtısı
Önünde mahzun bir insan siması

Usul usul giderek vardım yanına
Baktım ki, nur yüzlü ihtiyar bir ana

Başında fes, belinde kuşak
Bir elinde bohça, diğerinde nacak

Lakin beli çökük, yüzü solgun
Görünüşü, halide, pek durgun

Ayakları yara bere içindeydi
Çok perişan bir haldeydi

Ana! bu böyle ne haldir?
Tarlaya mı, yoksa sefere midir?

Genç oğlum, dertlerim derinde;
Önce kocamı kaybettim Yemen de,

Bir evladım da Çanakkalede,
Şehit oldu, o kutsal yerde

Ben kaldım yalnız, diğer yetimlerimle
Tarlayı ekeceğiz, birlikte el ele

Biz görmedik huzurlu güzel günler
İnşallah neslimiz görür mutlu günler

Bu sıkıntılarımızda bir gün biter
Hilallerimiz dalgalansın, ezanımız susmasın yeter

Ramazan SODAN / Merkez Valisi

